

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1310/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Лазића, поднетом против правноснажних решења Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.5664/2015 од 25.08.2022. године и Првог основног суда у Београду ЗКппр.бр.548/22, Кв.бр.1836/22 од 31.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Лазића, поднет против правноснажних решења Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.5664/2015 од 25.08.2022. године и Првог основног суда у Београду ЗКппр.бр.548/22, Кв.бр.1836/22 од 31.10.2022. године.

Образложење

Решењем Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.5664/2015 од 25.08.2022. године у ставу првом изреке делимично је усвојен захтев изабраног браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Лазића за накнаду трошкова одбране окривљеног у кривичном поступку, те су утврђени трошкови у износу од 27.750,00 динара и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава, а имају се исплатити на означени текући рачун адвоката Филипа Лазића. У ставу другом изреке решења одбијена је исплата трошкова изабраног браниоца окривљеног АА – адвоката Филипа Лазића у износу од 24.750,00 динара.

Решењем Првог основног суда у Београду ЗКппр.бр.548/22, Кв.бр.1836/22 од 31.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Филипа Лазића која је изјављена против решења Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.5664/2015 од 25.08.2022. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Филип Лазић поднео је захтев за заштиту законитости само против решења Првог основног суда у Београду ЗКппр.бр.548/22, Кв.бр.1836/22 од 31.10.2022. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају оба правноснажна решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи решења Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.5664/2015 од 25.08.2022. године и Првог основног суда у Београду ЗКппр.бр.548/22, Кв.бр.1836/22 од 31.10.2022. године тако што ће окривљеном АА, поред већ досуђеног износа, досудити и додатни износ и то на име састава поднесака од дана 10.10.2018. године, 28.01.2019. године и 11.03.2019. године износе од по 8.250,00 динара за сваки, те на име састава жалбе против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка износ од 16.500,00 динара и на име састава захтева за заштиту законитости износ од 33.000,00 динара, као и да у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости формално означава повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава чињенични закључак јавног тужиоца и суда да не постоје докази у списима предмета Првог основног јавног тужилаштва у Београду КТ.бр.5664/2015 везано за састављање и подношење поднесака браниоца окривљеног од дана 10.10.2018. године, 28.01.2019. године и 11.03.2019. године, а који поднесци су по тврдњама браниоца окривљеног састављени, поднети и налазе се у списима предмета, те у вези са тим бранилац окривљеног последично оспорава и као неправилно утврђену висину износа досуђених трошкова кривичног поступка, чиме се заправо указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање од стране јавног тужиоца и суда, а бранилац окривљеног полемиче и са разлозима који су дати у образложењима побијаних решења везано за недосуђивање му трошкова на име награде за састављање наведена три поднеска.

Како је, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означена

повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 441. став 4. ЗКП), док се суштински указује на погрешан чињенични закључак јавног тужиоца и суда везано за непостојање доказа у списима предмета у погледу састављања и подношења три поднеска браниоца окривљеног и у вези са тим и на погрешно утврђену висину износа досуђених трошкова кривичног поступка, а полемиче се и са разлозима који су дати у образложењима побијаних решења, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да је јавни тужилац пропустио да у изреци побијаног првостепеног решења одреди рок доспелости односно рок за исплату досуђених трошкова кривичног поступка, а којим наводима бранилац окривљеног по налажењу овога суда указује на неразумљивост изреке побијаног првостепеног решења, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Филипа Лазића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић